

Arrest

nr. 217 890 van 4 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, en te zijn geboren in het dorp Ceel Garas, in het district Ceel Buur, provincie Galgaduud, op 15 juli 1988. U verklaarde te behoren tot de Duduble-subclan, van de Hawiyeclanfamilie. In het jaar 2012 wilde u huwen met F. A. A.. U had haar leren kennen in de Koranschool, en ook uw moeder was haar goed gezind. De oom van F., genaamd H. A. S., was echter niet akkoord met het huwelijk. Hij wilde Fartun uithuwelijken aan een Al-Shabaab-strijder. Om die reden, huwde u in het geheim met F., en dit op 17 september 2012, in het dorp Ceel Garas.

Toen H. erachter kwam dat jullie gehuwd waren, viel hij het huis van uw moeder aan, en verklaarde hij dat hij u zou vermoorden. U was op dat ogenblik niet thuis. Uw moeder verwittigde u en stuurde u eind 2012 naar uw tante F., die in de stad Dhusamareeb woonachtig is. Sindsdien, heeft u steeds bij uw tante gewoond. Uw vrouw werd initieel gearresteerd, maar wist u na een tijdje toch te vervoeegen in Dhusamareeb. Na de geboorte van haar eerste kind, keerde ze terug naar Ceel Garas, omdat haar oom afwezig was. Toen uw echtgenote zwanger werd van een tweede kind, kende ze opnieuw problemen met haar oom. Hij verklaarde dat hij wist waar haar echtgenoot, namelijk u, verbleef en dreigde ermee u te stenigen. Uw moeder wist u opnieuw te verwittigen en uw tante stuurde u naar een andere vrouw in Mogadishu. Eind september 2015 verliet u Dhusamareeb en u verbleef vervolgens enkele dagen in Mogadishu, in de wijk Hodan. Daarna besloot u om het land te verlaten. Op 6 oktober 2015 verliet u Somalië, en reisde u naar Ethiopië. Vervolgens doorkruiste u Soedan en Libië, en uiteindelijk kwam u in Italië terecht, op 1 april 2016. U reisde nadien via Duitsland, Denemarken en Zweden, naar Noorwegen. U diende er een verzoek in tot internationale bescherming op 23 mei 2016. Uw verzoek werd afgewezen, en u diende beroep in tegen deze beslissing. U heeft het resultaat van deze beroepsprocedure niet afgewacht, en u vertrok naar België. U kwam op 20 april 2017 aan in België. Op 27 april 2017 diende u een verzoek in tot internationale bescherming.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker tot internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p.3-4) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Er dient opgemerkt dat u uw beweerde herkomst uit Somalië, met name uit het dorp Ceel Garas, in de provincie Galgaduud, absoluut niet aannemelijk heeft weten te maken. Dit zowel door uw eigen verklaringen, als op basis van informatie waarover het CGVS beschikt.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat u doelbewust heeft getracht om de Belgische [of Noorse] autoriteiten te misleiden. Het CGVS heeft immers uw Noorse asiëldossier ter beschikking. U bleek bij uw verzoek tot internationale bescherming in Noorwegen, op 23 mei 2016, een volledig ander relaas te hebben verteld, dan hetgeen u vertelde voor de Belgische instanties. Verder, verklaarde u in Noorwegen, dat de gebeurtenissen die geleid hebben tot uw vlucht uit Somalië, zich op een heel andere plaats hebben voorgedaan, namelijk in de stad Mogadishu. In het kader van uw procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming in Noorwegen, verklaarde u geboren te zijn in de stad Mogadishu, in het district Hodan, op 12 oktober 1989 (zie vertaling van Noorse dossier, p.1, in het administratieve dossier). U verklaarde in de stad Mogadishu te zijn opgegroeid, en tussen het jaar 2007 en het jaar 2011 in het dorp Elasha Biyya te hebben gewoond. Daarna keerde u terug naar Mogadishu, waarna uw problemen begonnen (zie vertaling van Noorse asiëldossier, p.2). U verbleef in Mogadishu tot uw vertrek uit Somalië, op 6 oktober 2015. Wat betreft uw asiëlmotieven, vertelde u in Noorwegen dat uw vrees ten opzichte van Somalië gebaseerd is op het feit dat u gehuwd bent met de zus van een Al-Shabaab-strijder (zie vertaling Noorse asiëldossier, p.3-9). U bent met haar in het geheim gehuwd, maar dit werd ontdekt door haar broer en oom. Zij waren niet akkoord met het huwelijk, en zij ontvoerden u, maar u kon uiteindelijk ontsnappen. Nadien, werd u ook door de overheidsdiensten gearresteerd en gefolterd. Uiteindelijk verliet u Somalië, omdat de familie van uw echtgenote u opnieuw bedreigde. Daarenboven, verklaarde u in Noorwegen dat u tot de clan Midgaan behoorde, een minderheidsgroep in Somalië. **Op geen enkel moment tijdens uw procedure voor de Belgische instanties, heeft u gesproken over uw leven in Mogadishu, en de gebeurtenissen die zich daar zouden hebben afgespeeld - en waarover u in Noorwegen heeft verteld. Op die manier wordt de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen voor de Belgische asiëlinstanties absoluut ondermijnd. U verklaarde voor de Belgische autoriteiten immers te zijn geboren in het dorp **Ceel Garas**, en niet in Mogadishu (zie Vragenlijst DVZ, punt 5). Eveneens verklaarde u uw hele leven in het dorp Ceel Garas te hebben doorgebracht, tot u in het jaar 2012 naar de stad Dusamareeb bent verhuisd (zie notities CGVS, p.6). U verbleef slechts vijftien dagen in Mogadishu, alvorens uit Somalië te vertrekken. Wat betreft uw asiëlmotieven, bleken deze opnieuw te zijn gebaseerd op de familie van uw echtgenote, waarmee u in het geheim was gehuwd (zie notities CGVS, p.20-22). Voor de Belgische autoriteiten vertelde u echter dat de gebeurtenissen zich in het dorp Ceel Garas hadden afgespeeld. **Nergens tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS heeft u gewag gemaakt van de problemen die u in Mogadishu heeft ondervonden.** Nochtans, verklaarde u initieel, aan het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat u inderdaad een verzoek tot internationale bescherming had ingediend in Noorwegen, maar dat u dezelfde motieven van vertrek had aangegeven als in België (zie notities CGVS, p.4). U stelde eveneens dat uw verzoek in Noorwegen was afgewezen omdat zij er meenden dat Somalië een veilig land is. Deze duidelijk tegenstrijdige verklaringen, bevestigen enkel uw **doelbewuste misleiding van de Belgische autoriteiten.** Er dient in dit kader ook opgemerkt, dat u bij het afnemen van uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), op 4 mei 2017, oorspronkelijk verklaarde **nooit eerder een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend.** Slechts nadat u geconfronteerd werd met het positieve resultaat die uw vingerafdrukken opleverden met de centrale eenheid van Eurodac, gaf u toe dat u reeds eerder bescherming aanvraag in Noorwegen (zie Verklaring DVZ, dd. 4 mei 2017, punt 22, 24 en 25). **Opnieuw dient vastgesteld dat deze verklaringen enkel wijzen op een moedwillige misleiding van de Belgische autoriteiten.****

Bovendien, zijn de verklaringen die u aflegde voor de Belgische autoriteiten, in verband met uw Somalische herkomst en asiëlmotieven, niet alleen tegenstrijdig met de verklaringen die u heeft afgelegd voor de Noorse asiëlinstanties, maar deze zijn ook **intern tegenstrijdig.** Initieel, verklaarde u immers voor de Belgische instanties niet afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Garas, maar uit het dorp **Masagoway [Mesegawayn]**, eveneens gelegen in de Somalische provincie Galgaduud, in het district Ceel Dheer (zie Verklaring DVZ, p.4). U verklaarde bij uw eerste interview op de DVZ (onder andere) dat u lid bent van de clan Abgal, een subclan van de Hawiyeclanfamilie, dat u twee maal gehuwd bent geweest, en dat u geen kinderen heeft. **Deze informatie is dan ook absoluut tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde tijdens uw tweede interview voor de DVZ, wanneer u plots aangeeft dat u afkomstig bent uit het dorp Ceel Garas, tot de clan Duduble behoort (eveneens een subclan van de Hawiye-clanfamilie), en twee kinderen heeft (zie Vragenlijst DVZ, punt 5).** U voegde eraan toe dat u op het vorige interview bij de DVZ (bij het afnemen van de verklaringen, op 4 mei 2017) andere informatie heeft gegeven, omdat een smokkelaar u daartoe had aangezet. U stelde eveneens dat u ook uw geboortedatum en gezinssamenstelling niet correct had vermeld tijdens het eerste interview op de DVZ, onder druk van deze zelfde smokkelaar. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd u dan ook gevraagd om welke redenen u een andere geboortedatum had opgegeven, en u stelde opnieuw dat de smokkelaar u daartoe had aangezet (zie notities CGVS, p.5).

U zei dat u bang was om terug te worden gestuurd naar Noorwegen, waardoor u besloot om te liegen. U verklaarde eveneens nooit in het dorp Masagowey [Mesegawayn] te zijn geweest, en herhaalde dat de smokkelaar u aanzette om niet de waarheid te vertellen. Gevraagd om welke redenen u niet de waarheid kon zeggen, zei u enkel – ontwijkend – dat u bezorgd en verdrietig was, en dat u uw kinderen en echtgenote miste. U stelde daarna opnieuw dat u [deze keer] gewoon de waarheid wil vertellen (zie notities CGVS, p.6). **Er dient echter opgemerkt dat er absoluut geen duidelijkheid meer bestaat over uw werkelijke Somalische herkomst en identiteit.** U heeft immers gedurende uw asielpcedures in Noorwegen en België drie maal uw verklaringen aangepast, en uw gegevens omtrent uw geboorteplaats en identiteit opnieuw veranderd. Echter, rust op een verzoeker tot internationale bescherming de verplichting om reeds bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag. Deze medewerkingsplicht vereist dat u **reeds bij aanvang van de procedure** correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, en eerdere asiolverzoeken. **Dat u verklaarde misleidende informatie te hebben opgegeven onder druk van een smokkelaar, kan de verzaking aan uw medewerkingsplicht dan ook niet vergoelijken. In acht genomen dat u drie maal uw geboorteplaats en identiteitsgegevens heeft veranderd, wordt de algehele geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen ernstig en fundamenteel ondermijnd. Aangezien er geen duidelijkheid bestaat over uw werkelijke identiteitgegevens, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u [uiteindelijk] beweerde herkomst uit het dorp Ceel Garas, in Centraal-Somalië, en de problemen die u daar zou hebben gehad met de islamitische terreurgroep Al-Shabaab.**

Echter, naast bovenstaande vaststellingen, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw herkomst uit het dorp Ceel Garas. U verklaarde dat u geboren bent in het dorp Ceel Garas, en dat u slechts in het jaar 2012, wanneer u ongeveer 24 jaar was, dit dorp heeft verlaten, om u in de stad Dussamareeb te vestigen (zie notities CGVS, p.6). **Er dient echter opgemerkt dat u bitter weinig weet over de onmiddellijke geografische omgeving van dit dorp, Ceel Garas, over de gebeurtenissen die zich in uw onmiddellijke leefomgeving voordeden, en de milities en groeperingen die daarbij betrokken waren, of in de streek aanwezig zijn. Bijgevolg blijkt uw kennis over uw beweerde regio van herkomst absoluut ondermaats.** Zo gaf u slechts vage en weinig doorleefde antwoorden op de aan u gestelde vragen over incidenten in uw regio van herkomst. Ook over de islamitische terreurgroep Al-Shabaab – de groepering die de aanleiding vormde voor uw vlucht uit Somalië – bleek u zeer onwetend, en uw antwoorden gaven slechts een ingestudeerde indruk.

Zo is uw kennis omtrent conflicten en gebeurtenissen, die zich hebben voorgedaan in uw beweerdelijke geboortedorp Ceel Garas, de omliggende dorpen, en bij uitbreiding het volledige district Ceel Buur, schier ontoereikend en danig weinig doorleefd.

Wat betreft uw geboortedorp **Ceel Garas**, was uw kennis over de socio-politieke situatie aldaar, danig ondermaats. U bleek uw antwoorden eenvoudigweg aan te passen naarmate de vragen zich opvolgden, wat enkel heeft gezorgd voor tegenstrijdige verklaringen uwentwege. Zo werd u gevraagd of er in uw dorp Ceel Garas ooit werd gevochten, toen u er nog verbleef, en u antwoordde ontkennend (zie notities CGVS, p.11). Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, werd u opnieuw de kans gegeven om over de situatie te vertellen in uw dorp Ceel Garas op het moment dat u er vertrok [richting Dussamareeb] (zie notities CGVS, p.12). U zei – vaagweg – dat het een gewone plaats was, en dat de islamitische terreurorganisatie Al-Shabaab er de controle had. Er werd u een **tweede maal** gevraagd of er ooit incidenten of conflicten plaatsgevonden hebben in uw dorp [Ceel Garas], zoals bijvoorbeeld gevechten, en u antwoordde opeens – uiterst vaag, en bovendien tegenstrijdig aan uw allereerste antwoord - dat er in het jaar 2011 een incident was geweest. **Dit vage, door u genoemde incident uit het jaar 2011, bleek evenwel het enige incident dat u zich kon herinneren uit de tijd dat u in het dorp Ceel Garas verbleef. En hoewel dit het enige was, kon u verbazend genoeg vrijwel niets bijkomends over dit incident vertellen.** U stelde enkel dat het conflict verspreid was tot in de stad Dussamareeb, en u voegde er – ontzettend vaag - aan toe dat het een tijd heeft geduurd. U kon op geen enkele manier verduidelijken wat u met een tijd bedoelde, en u antwoordde slechts met bijkomende vaagheden op de aan u gestelde vragen. Zo werd u gevraagd om de periode van het conflict ongeveer in te schatten, maar u stelde dat u het niet kon inschatten (zie notities CGVS, p.12). Gevraagd of het gaat over dagen, maanden of jaren, antwoordde u dat het geen jaren heeft geduurd. U een **derde** maal de kans gegeven om de periode waarin het conflict heeft plaatsgevonden ongeveer in te schatten, zei u het zich niet meer te herinneren.

Gevraagd of er na dit conflict nog andere incidenten zijn geweest in uw geboortedorp Ceel Garas, vroeg u opnieuw wat er werd bedoeld met de term incidenten, en vroeg u of een conflict werd bedoeld of iets anders. Wanneer u opnieuw werd verduidelijkt dat het noemen van incidenten inderdaad de inhoud is van de vraag, antwoordde u dat dit door u genoemde conflict [in 2011] **het enige conflict** was [in uw dorp Ceel Garas]. Een **vierde** keer werd u gevraagd of er dan nooit meer gevochten werd in uw dorp Ceel Garas, en u antwoordde opnieuw dat dit gebeurde in het jaar 2011. U herinnerde zich ook niet of er een conflict, opvallende gebeurtenis, of gevecht had voorgedaan in de dorpen rondom uw dorp [Ceel Garas], en of er ooit tegen [de islamitische terreurgroep] Al-Shabaab werd gevochten (zie notities CGVS, p.13).

Naast het feit dat het op zich reeds weinig geloofwaardig is dat u zich slechts één belangrijk incident zou herinneren dat plaatsvond in uw dorp Ceel Garas – waarover u overigens niets kon vertellen -, terwijl u daar uw hele leven zou hebben gewoond, tot het jaar 2012, dient opgemerkt, dat informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – aangeeft dat er zich wel degelijk meerdere incidenten en conflicten hebben voorgedaan in uw dorp [Ceel Garas]. Zo zijn er vanaf het jaar 2011 al spanningen in de door u beweerde regio van herkomst, tussen verschillende clans onderling, en ook Al-Shabaab-milities. Duduble-clanmilities raken geregeld slaags met de clanmilities van de Murusade, en Al-Shabaab probeert vaak tussen deze clans te bemiddelen. Deze gevechten hebben reeds een lange geschiedenis, en vonden reeds plaats voor de komst van de islamitische rechtbanken [ICU]. **Uw onwetendheid over deze gevechten, en de geschiedenis die eraan vooraf ging, is buitgewoon opvallend. U verklaarde immers dat u een lid bent van de clan Duduble, wat uw gebrekkige kennis omtrent deze clangevechten nog vreemder maakt. Er kan immers verwacht worden dat een lid van de Duduble-clan, die reeds zijn hele leven in de streek van Galgaduud heeft geleefd, tenminste op de hoogte is van het bestaan van deze clanconflicten.** De enige clanconflicten waarvan u echter op de hoogte bleek, waren conflicten omtrent een waterput, tussen de Duduble-clan en de clan Saleiban (een subclan van de clan Habar Gedir), waarvan u zei dat ze in het jaar 2013 zijn doorgegaan (zie notities CGVS, p.18-19). Gezien u in het jaar 2013 reeds verbleef in de stad Dhusamareb, werd u gevraagd of u weet heeft van conflicten op het moment dat u nog in het dorp [Ceel Garas] verbleef (zie notities CGVS, p.19). U antwoordde echter **ontkennend**. Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, stelde u – opeens - wél nog weet te hebben van andere clanconflicten dan de door u genoemde conflicten tussen de clans Duduble en Saleiban, maar u vervolgde meteen dat u zich er niets meer over herinnert. Verder, geeft informatie, die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, ook aan dat er op 3 maart 2012 – enkele maanden voor uw vertrek uit het dorp Ceel Garas – een wisseling van de macht is geweest in uw dorp Ceel Garas. Zo hebben Ethiopische troepen, samen met de troepen van de Soefi-beweging Alhu-Sunna Wal Jamaa (ASWJ) de controle over uw dorp Ceel Garas, en het nabijgelegen dorp Ceel Lahelay overgenomen van de terreurgroep Al-Shabaab. **Opnieuw bleek u absoluut niet op de hoogte van deze gebeurtenissen.** Bovendien, verklaarde u dat Al-Shabaab onafgebroken aan de macht was in uw dorp tot uw vertrek uit het dorp [Ceel Garas] (zie notities CGVS, p.11). Deze verklaringen zijn dus duidelijk tegenstrijdig met de beschikbare informatie.

Ten slotte, is niet enkel uw kennis over uw geboortedorp Ceel Garas ontoereikend, maar bij uitbreiding ook uw kennis over de volledige regio Galgaduud. Zo zei u dat uw dorp Ceel Garas onder het district Ceel Buur valt (zie notities CGVS, p.10). U bleek echter geen enkele betekenisvolle of doorleefde informatie te kunnen geven over deze stad of het district **Ceel Buur**. U zei enkel dat Al-Shabaab er de controle had, dat er problemen waren met Al-Shabaab, maar dat u er niet heen ging (zie notities CGVS, p.10). Verder, kon u enkel – ontzettend vaag - aangeven dat de islamitische rechtbanken in het jaar 2006 de krijgsheren hebben verdreven, en dat er in het jaar 2011 werd gevochten tussen ASWJ en Al-Shabaab (zie notities CGVS, p.11). U kon echter niets anders vertellen over deze gevechten, omdat u stelde dat u er niet aan had deelgenomen. **Net zoals hierboven reeds werd vastgesteld dat uw kennis over uw geboortedorp Ceel Garas danig ontoereikend is, moet ook worden vastgesteld dat u eveneens niets substantieel kan vertellen over de gebeurtenissen in het district, en de stad, Ceel Buur.** Informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, geeft immers aan, dat de gevechten tussen de terreurgroep Al-Shabaab en de Soefi-beweging ASWJ, zich reeds lange tijd voordoen in uw regio, in de omliggende dorpen, en in uw eigen dorp Ceel Garas, en dat meerdere incidenten zich hebben opgevolgd tussen de jaren 2009 tot het jaar 2012. **Dat u zich slechts één enkel incident zou herinneren over een gevecht tussen Al-Shabaab en ASWJ, in het jaar 2011, is dan ook danig weinig voorstelbaar, en bijgevolg absoluut niet geloofwaardig.**

Deze opvallend beperkte en weinig doorleefde kennis kan men ook bemerken in uw verklaringen omtrent de **omliggende dorpen** van uw geboortedorp Ceel Garas.

Er dient dan ook herhaald, dat u zich niet herinnerde of er zich ooit een conflict, opvallende gebeurtenis, of gevecht had voorgedaan in de omliggende dorpen van [het dorp] Ceel Garas, en of er ooit werd gevochten met [de terreurgroep] Al-Shabaab (zie notities CGVS, p.13). Nochtans bleek u wel in staat verschillende dorpen in de buurt van uw dorp [Ceel Garas] op te noemen, en bovendien kon u ook hun ligging aangeven. Gevraagd of u plaatsen kent die rond uw dorp [Ceel Garas] zijn gelegen, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS, p.13). U stelde dat u het dorp Ceel Lahelay [Ceel-Lahelay] kende, alsook de dorpen Xaamur [Xamur], Ceel Caynte en Warmooley. Het dorp Ceel Lahelay is volgens u in westelijke richting gelegen, ten opzichte van uw dorp Ceel Garas, het dorp Xaamur in het noorden, het dorp Ceel Caynte in het oosten, en het dorp Waarmooley, ten slotte, in het zuiden. Gevraagd of u nog dorpen kent die in het noorden liggen, herhaalde u dat het dorp Xaamur er ligt, en voegde u eraan toe dat ook het dorp Bulaaley [Bulacle] er gelegen is, en dat u na het dorp Bulaaley, [de stad] Dhusamareeb [Dhuusamarreeb] vindt. Ook kon u de dorpen noemen die tussen uw districtshoofdstad Ceel Buur en uw geboortedorp Ceel Garas zijn gelegen, zoals [de dorpen] Warmooley, Oodweyne, Maalin Nuqur, Dhib Dheer en Cool-Qooxle (zie notities CGVS, p.13). **U kon echter op geen enkele manier uitleg verschaffen over ook maar één van deze dorpen, en u bent absoluut niet op de hoogte van de gebeurtenissen in deze dorpen. Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat uw kennis van de ligging van deze dorpen, een absoluut ingestudeerde indruk geeft.** Uit dezelfde informatie, die hierboven reeds werd besproken, kan immers worden afgeleid dat er zich wel degelijk meerdere incidenten hebben voorgedaan in de dorpen rondom uw dorp Ceel Garas, dit zowel voor uw vertrek uit het dorp Ceel Garas, als erna. Dat u op geen enkele manier in staat was ook maar één van deze incidenten op te noemen – sterker nog, u verklaarde duidelijk dat er zich geen enkele gebeurtenis heeft voorgedaan in deze dorpen (zie notities CGVS, p.13) – is zodanig weinig aannemelijk, dat de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst uit dit dorp, Ceel Garas, in de Somalische regio Galgaduud, opnieuw fundamenteel wordt ondermijnd.

Bovenstaande vaststellingen indachtig, dient opgemerkt, dat u absoluut niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk afkomstig bent uit het dorp Ceel Garas, in de Somalische regio Galgaduud. Uw gebrek aan kennis over de clans, de gebeurtenissen en de zich reeds jaren aanslepende conflicten in uw dorp [Ceel Garas], de omliggende dorpen van uw dorp [Ceel Garas] en bij uitbreiding de volledige regio Galgaduud, is danig frappant, en wijst er enkel op dat u geen enkele affiniteit heeft met de door u beweerde regio van herkomst in Centraal-Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Ceel Buur, gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de regio Galgaduud heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn, of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict, zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds, en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of

als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, op 5 april 2018, nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd eveneens in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Somalië (zie notities CGVS, p.14, p.19 en p.26). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 oktober 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker geeft aan dat hij helemaal niet eerlijk is geweest over zijn herkomst en dat hij de raad van andere landgenoten heeft opgevolgd. Hij stelt dat zij hem bang maakten en adviseerden niet te vertellen dat hij van Mogadishu afkomstig was omdat hij dan zou teruggestuurd worden.

Hij benadrukt dat hij de problemen, die hij gekend heeft omwille van zijn geheim huwelijk, zowel aan de Noorse als aan de Belgische autoriteiten eerlijk heeft uiteengezet. Hij stelt te hebben gelogen over waar deze problemen zich hebben voorgedaan.

Verzoeker betoogt dat hij niet kan terugkeren naar Mogadishu, niet alleen omwille van zijn persoonlijke problemen, maar ook omdat de veiligheidssituatie het niet toelaat om terug te keren.

Zo voert verzoeker aan dat uit de COI Focus van 26 januari 2018 blijkt dat *“de situatie in Mogadishu desastreus is”*. Hij wijst erop dat het rapport stelt dat *“het onmogelijk is om een exhaustieve lijst te geven van alle aanslagen die plaatsvinden en dat hun aantal voornamelijk in Mogadishu veel hoger ligt dan hetgeen kon worden gerapporteerd: p. 23”*. Hij meent dat hetgeen wel gerapporteerd kon worden hallucinant is (p. 24-25). Verzoeker haalt aan dat het rapport tevens stelt dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden. Verzoeker stelt dat de lijst van de aanslagen in Mogadishu in 2017 – waar vooral gewone burgers omkwamen – schrijnend is (p. 26-28). Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid en de stijging van de burgerdoden in vergelijking met 2015 en 2016 (p. 59). Verzoeker stelt voorts vast dat het rapport stelt niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Verzoeker concludeert dat de grootste voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij de analyse hiervan.

Verzoeker haalt aan dat het rapport vermeldt dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is in 2017 en verwijst naar de aanslagen in Mogadishu in oktober 2017 en de aanslag van 24 februari 2018.

Verzoeker beroept zich ook op het UNHCR-rapport van 16 mei 2016 dat de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, en Mogadishu, beklemtoont. Ook een gedwongen terugkeer naar Mogadishu zou volgens dit rapport niet aangewezen zijn (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan thans in 2017 het geval is). Het stelt de mensen in een kwetsbare positie en schendt het non-refoulement beginsel.

Bovendien is ook de humanitaire situatie er desastreus en kunnen de elementaire rechten, zoals toegang tot eten en drinken, niet gewaarborgd worden.

Verzoeker haalt het rapport van 2017 van Human Rights Watch (HRW) aangaande Somalië aan en vermeldt de misbruiken door Al Shabaab. Zo stelt dit rapport dat Al Shabaab regelmatig burgers viseert, met een verhoging van aanvallen op scholen, hotels en restaurants in Mogadishu. Op 21 januari voerde Al Shabaab een complexe aanval uit op populaire restaurants aan Lido beach in Mogadishu, waarbij meer dan 20 mensen omkwamen en gewond werden.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende documenten:

- “3. *Aanlag Mogadishu dd. 14 oktober 2017*
4. *Aanslag Mogadishu dd. 28 oktober 2017*
5. *Aanslag Mogadishu dd. 24 februari 2018”*.

De verwerende partij legt terechtzitting de COI Focus: *“Somalië, Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 25 september 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker initieel voor de DVZ verklaarde dat hij afkomstig is uit het dorp Masagoway, district Ceel Dheer, provincie Galgaduud (verklaring DVZ, punten 5 en 10), dat hij vervolgens toegaf dat hij gelogen had en voor de DVZ en het CGVS verklaarde dat hij afkomstig was uit Ceel Garas, district Ceel Buur, provincie Galgaduud (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), waarna hij in zijn verzoekschrift toegaf dat hij ook hierover gelogen had en afkomstig was uit Mogadishu. Ter terechtzitting gaf verzoeker dan weer aan dat hij niet uit Mogadishu afkomstig is, maar er slechts passeerde tijdens zijn vlucht. Verzoeker biedt met zijn wijzigende verklaringen geen duidelijk zicht op zijn ware herkomst.

2.4.2. Bovendien diende verzoeker reeds een verzoek om internationale bescherming in op 23 mei 2016 in Noorwegen, waar hij voorhiel van Mogadishu te zijn en zijn asielaanvraag ook daar situeerde. In het kader van de procedure tot het verkrijgen van internationale bescherming in Noorwegen, verklaarde hij geboren te zijn in de stad Mogadishu, in het district Hodan, op 12 oktober 1989 (vertaling van Noors dossier, p. 1). Verder verklaarde hij in de stad Mogadishu te zijn opgegroeid, vervolgens tussen het jaar 2007 en het jaar 2011 in het dorp Elasha Biyya te hebben gewoond, waarna hij terugkeerde naar Mogadishu, waar zijn problemen begonnen (vertaling van Noors dossier, p. 2). Hij gaf aan dat hij in Mogadishu verbleef tot zijn vertrek uit Somalië op 6 oktober 2015. Wat betreft zijn asielmotieven, vertelde verzoeker in Noorwegen dat zijn vrees ten opzichte van Somalië gebaseerd is op het feit dat hij gehuwd is met de zus van een Al Shabaab-strijder (vertaling Noors asielsdossier, p. 3-9). Zo huwden zij in het geheim en werd verzoeker, eens het huwelijk ontdekt werd, ontvoerd door zijn echtgenotes broer en oom (vertaling van Noors dossier, p. 3). Hij stelde dat hij kon ontsnappen (vertaling van Noors dossier, p. 4), maar dat hij nadien ook door de overheidsdiensten werd gearresteerd en gefolterd en dat hij Somalië uiteindelijk verliet, omdat de familie van zijn echtgenote hem opnieuw bedreigde (vertaling van Noors dossier, p. 7-9). Daarnaast verklaarde verzoeker in Noorwegen dat hij tot de Midgan behoorde, een minderheidsgroep in Somalië (vertaling van Noors dossier, p. 8). De vaststelling dat verzoeker gedurende de procedure voor de Belgische asielinstanties geen gewag heeft gemaakt over zijn leven in Mogadishu en de gebeurtenissen die zich daar zouden hebben afgespeeld, doet afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen in België. Verzoeker verklaarde voor de Belgische autoriteiten dat hij geboren was in Ceel Garas – en niet in Mogadishu – en er woonde tot hij in 2012 naar de stad Dusamareeb verhuisde (notities van het persoonlijk onderhoud van 5 april 2018 (hierna: notities), p. 5-6). Hij stelde verder dat hij voor hij Somalië ontvluchtte enkele dagen in Mogadishu verbleef (notities, p. 7). Verzoeker situeerde zijn vluchtmotieven – hij werd bedreigd door de oom van zijn echtgenote omwille van hun huwelijk – in het dorp Ceel Garas (notities, p. 20-22). Verzoekers relaas in België stemt aldus niet overeen met wat hij voor de Noorse autoriteiten verklaarde. Nochtans gaf hij aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk aan dat hij inderdaad een verzoek tot internationale bescherming had ingediend in Noorwegen en dat hij dezelfde motieven van vertrek had aangegeven als in België (notities, p. 4). Hij stelde tevens dat zijn verzoek in Noorwegen werd afgewezen omdat zij er meenden dat Somalië een veilig land is (notities, p. 4). Bovendien gaf verzoeker in België aan dat hij tot de Haber Gedir clan behoorde, terwijl hij in Noorwegen voorhiel Midgan te zijn (notities, p. 23). Verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn herkomst en hiermee gepaard gaande asielmotieven ondergraven zijn algehele geloofwaardigheid.

Bovendien dient opgemerkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat hij nooit eerder een verzoek om internationale bescherming had ingediend en pas na confrontatie met de Eurodac-resultaten toegaf dat hij in Noorwegen reeds een verzoek had ingediend (verklaring DVZ, punten 22, 24 en 25). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn (verklaringen gedaan in het kader van zijn) eerdere verzoek om internationale bescherming voor de Belgische autoriteiten trachtte te verhullen.

2.4.3. Verzoeker past ook zijn verklaringen aangaande zijn herkomst en asielmotieven aan naarmate de procedure voor de Belgische asielinstanties vordert. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk op 14 mei 2017 bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij zijn hele leven in het dorp Masagoway (Mesegawayn), Galgaduud heeft gewoond (verklaring DVZ, punten 5 en 10), dat hij tot de Abgal behoort, een subclan van de Hawiye (verklaring DVZ, punt 6d), dat hij tweemaal gehuwd is geweest en dat hij geen kinderen heeft (verklaring DVZ, punten 15 en 16). Tijdens zijn interview voor de DVZ op 13 februari 2018 gaf hij dan weer aan dat hij afkomstig is uit het dorp Ceel Garas, tot de clan Haber Gedir behoort (een geheel andere subclan van de Hawiye-clanfamilie), twee kinderen heeft (vragenlijst CGVS, vraag 3.5) en tevens dat hij over zijn geboortedatum had gelogen (vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Verzoeker verklaarde herhaaldelijk dat de smokkelaar hem ertoe had aangezet om andere informatie te geven (vragenlijst CGVS, punt 3.5; notities, p. 5) en voegde eraan toe dat hij bang was om teruggestuurd te worden naar Noorwegen (notities, p. 5). Dergelijke uitleg kan verzoekers leugenachtige verklaringen niet rechtvaardigen nu verzoeker verantwoordelijk is voor zijn eigen verklaringen. Zijn verwijzing naar slechte raadgevingen kunnen zijn gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen, niet verschonen, te meer nu verzoeker tevens van bij de aanvang van de asielverhoren uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd gewezen op het belang de waarheid te spreken.

2.4.4. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker gedurende zijn asielprocedures in Noorwegen en België tot viermaal toe zijn verklaringen wijzigt en aldus manifest meerdere keren liegt over zijn werkelijke herkomst en identiteit en dus weigert zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van verzoekende partij dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partij waarheidsgetrouw en oprecht is. Verzoeker faalt *in casu* in zijn medewerkingsplicht nu hij vrijwillig verklaringen blijft afleggen.

2.4.5. Verzoekers wijzigende verklaringen aangaande zijn identiteit ondermijnen reeds de geloofwaardigheid van de door hem (uiteindelijk) beweerde herkomst uit het dorp Ceel Garas. Dit geldt tevens voor de problemen die hij aldaar zou hebben gekend met Al Shabaab. Daarenboven kan uit verzoekers verklaringen over (de omgeving van) Ceel Garas geen bekendheid blijken met zijn voorgehouden regio van herkomst. In deze wijst de Raad erop dat, voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze moet blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4.6. Aangezien verzoeker verklaart op 15 juli 1988 geboren te zijn in Ceel Garas, district Ceel Buur, provincie Galgaduud, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot eind 2012, waarna hij naar de stad Dhusamareeb, , district Ceel Buur, provincie Galgaduud, Somalië verhuisde en deze ontvluchtte eind september 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij 24 jaar in Ceel Garas, Somalië, heeft gewoond (vragenlijst CGVS, vragen 3.5 en 3.8).

Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn geografische, socio-politieke en maatschappelijke omgeving.

2.4.7. Verzoeker legde slechts vage en incoherente verklaringen af aangaande de socio-politieke gebeurtenissen in zijn voorgehouden regio van herkomst. Zo gaf hij initieel aan dat er in Ceel Garas, toen hij er verbleef, nooit gevochten werd (notities, p. 11), om vervolgens vaagweg te stellen dat er in het jaar 2011 een incident was geweest (notities, p. 11-12). Verzoeker kon niet aangeven hoe lang dit incident geduurd heeft, doch enkel dat het conflict tussen Al Shabaab en ASWJ betrof dat verspreid was tot in de stad Dussamareeb (notities, p. 11-13). Verder kon verzoeker zich niet herinneren of er zich een conflict, opvallende gebeurtenis of gevecht had voorgedaan in de dorpen rondom Ceel Garas, noch of er ooit tegen Al Shabaab werd gevochten (notities, p. 13). Verzoekers onwetendheid aangaande incidenten in en rond Ceel Garas klemt met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat er zich meerdere incidenten en conflicten hebben voorgedaan in en nabij Ceel Garas in de periode dat verzoeker er beweerdelijk woonde (uittreksel van www.acleddata.com). Ook verzoekers onbekendheid met de clanconflicten tussen de clan-milities van de Duduble en Murursade ondergraven zijn beweerde herkomst. Zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat eind 2011 de spanningen hoog opliepen in het gebied tussen Ceel Buur (Murursade) en Ceel Garas (Duduble) en dat deze gevechten, waarbij Al Shabaab overigens tracht te bemiddelen, reeds een lange geschiedenis hebben en plaatsvonden voor de komst van de islamitische rechtbanken. Verzoekers onwetendheid over deze gevechten toont, gezien de geschiedenis die eraan vooraf ging, slechts aan dat verzoeker niet in de omgeving van Ceel Garas heeft gewoond. Immers is redelijk te verwachten dat verzoeker de rivaliserende clans en hiermee gepaard gaande conflicten kent en kan toelichten, gezien degelijke kennis cruciaal is om veiligheidsredenen. Bovendien kan niet worden ingezien dat het enige clanconflict waarvan verzoeker dan wel op de hoogte is, een conflict omtrent een waterput tussen de Duduble-clan en de clan Saleiban uit 2013 betreft (notities, p. 18-19), nu verzoeker op dat moment reeds gevlucht was uit Ceel Garas. Ook de vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte was van de machtswissel van 26 maart 2012 in Ceel Garas, waarbij Ethiopische troepen samen met de troepen van de ASWJ de controle van Al Shabaab overnamen (notities, p. 11-12; OCHA "*Galgaduud – Situation Analysis*" van 31 maart 2012), ondergraaft zijn voorgehouden aanwezigheid in het dorp.

2.4.8. Verder klemt verzoekers theoretische geografische kennis over de dorpen rondom Ceel Garas met zijn onvermogen om enige uitleg te verschaffen over één van deze dorpen. Verzoekers ondoorleefde verklaringen komen ingestudeerd voor, wat zijn beweerde herkomst uit Ceel Garas verder ondermijnt. Hoewel verzoeker aangaf zich niet te herinneren of er zich ooit een conflict, opvallende gebeurtenis of gevecht had voorgedaan in de omliggende dorpen van Ceel Garas, bleek hij wel in staat verschillende dorpen in de buurt van Ceel Garas op te noemen en te situeren (notities, p. 13). Zo kende verzoeker de dorpen Ceel Lahelay, Xaamur, Ceel Caynte, Warmooley, Bulaaley, Oodweyne, Maalin Nuqur, Dhib Dheer en Cool-Qooxle (notities, p. 13), maar bleek hij niet op de hoogte van de gebeurtenissen in deze dorpen, niettegenstaande uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er zich wel degelijk meerdere incidenten hebben voorgedaan in de dorpen rondom Ceel Garas. De vaststelling dat verzoeker geen enkel van deze incidenten op kon noemen ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van zijn vermeende herkomst uit Ceel Garas fundamenteel.

2.4.9. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoeker dermate onbekend is met Ceel Garas, Somalië, dat ook niet minimaal aantoonbaar er ooit gewoond te hebben. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Ceel Garas, Somalië, hebben derhalve eveneens geen grond. Dit klemt te meer nu verzoeker zijn voorgehouden huwelijk, dat de kern van zijn asielerelaas uitmaakt, niet aannemelijk weet te maken, nu hij tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn echtgenote (verklaring DVZ, punt 15; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities, p. 8-9; vertaling Noors dossier). Bovendien kan niet worden ingezien dat verzoeker op heden geen contact meer zou hebben met zijn echtgenote, die tevens de moeder van zijn kinderen is (notities, p. 9-10). Verzoekers uitleg, "*Ik heb geen contactgegevens en vergat het nummer van mijn moeder*" (notities, p. 10), is bezwaarlijk ernstig. Hieruit kan slechts afgeleid worden dat verzoeker de werkelijke verblijfplaats van zijn echtgenote niet kenbaar wil maken.

2.4.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Ceel Garas, Somalië.

2.5.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Ceel Garas, Somalië niet aantoonbaar maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Ceel Garas, Somalië.

2.5.3. Niettemin uit voorgaande volgt dat verzoeker onjuiste, wisselende en klaarblijkelijk verzonden verklaringen blijft afleggen en zijn verblijfplaats voor zijn komst niet wenst aan te tonen zodat niet eens duidelijk is of hij daadwerkelijk uit Somalië afkomstig is, stelt verzoeker ter terechtzitting dat hij niet van Mogadishu afkomstig is doch er slechts is gepasseerd tijdens zijn vlucht. Dit gaat dan opnieuw niet enkel in tegen verzoekers initiële verklaring was in Noorwegen, maar vooral tegen het verzoekschrift waarin wordt aangevoerd dat verzoeker van Mogadishu afkomstig is.

2.5.4. De Raad zal dan ook de beoordeling van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten opzichte van de situatie in Mogadishu beoordelen.

2.5.5. De Raad merkt op dat uit de “COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 25 september 2018 (hierna: COI Focus, Mogadishu) - door de commissaris-generaal neergelegd bij aanvullende nota - blijkt dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.6. De COI Focus steunt zich bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu op een veelheid aan bronnen: “Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Goobjoog News, Hiiraan Online of Horseed Media, zijn verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder Reuters, Voice of America (VOA) en Al Jazeera. Cedoca heeft verder een beroep gedaan op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo's) zoals Human Rights Watch (HRW) en International Crisis Group (ICG), maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse Department of State (USDOS) en verschillende Europese overheidsdiensten die country of origin information (COI) publiceren. Ook intergouvernementele bronnen, zoals de verschillende instellingen van de Verenigde Naties (VN) en het European Asylum Support Office (EASO). Ten slotte bekeek Cedoca de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).”.

2.5.7. Indien een onderzoek naar de actuele situatie in een land of regio steeds tekortkomingen kan bevatten, dan kan verzoeker niet stellen dat de commissaris-generaal geen afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Mogadishu. De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij verkeerde conclusies trok uit deze informatie kan evenmin worden gevolgd.

2.5.8. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de COI Focus, Mogadishu wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van Al Shabaab uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad Kismayo in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: SNA) en de African Union Mission in Somalia (hierna: AMISOM). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet. Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 Hassan Sheikh Mohamud tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan.

2.5.9. Aldus nam de controle van het SNA over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren AMISOM en het SNA bijkomend gebied op Al Shabaab in de regio's Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe en Shabelle Hoose en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken Barawe en Adale.

Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In 2015 neemt AMISOM onder meer Bardhere en Dinsoor in. Al Shabaab, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door hit-and-run-aanslagen en asymmetrische oorlogsvoering. Naast aanvallen op de Somalische leger- en AMISOM-basissen heeft Al Shabaab ook operationele capaciteit om succesvolle grote aanvallen uit te voeren waarbij het gebruik maakt van zelfmoordterroristen en *inghimashi* die vaak samen gecoördineerde aanvallen doen op zogeheten “zachte doelwitten” zoals hotels, restaurants en regeringsgebouwen in het centrum van Mogadishu, het veiligste deel van het land. De terreinwinst voor het Somalische leger en AMISOM gaat voor de burgers gepaard met het risico op wraakacties door Al Shabaab. Al Shabaab blijft, in tegenstelling tot Islamitische Staat, in 2018 de controle houden over grote gebieden zoals de regio's Gedo, Bay, Bakool, Lower en Middle Shabelle, Hiraan, Puntland, Galguduud en Mudug. Tevens dient opgemerkt dat Ken Menkhaus in april 2016 schrijft dat Al Shabaab zich meer en meer met afpersing bezighoudt. Terroristische aanvallen op hotels en restaurants passen in een patroon van vergelding voor de niet-betaling van een afkoopsom. Een onderzoek van CNN toont aan hoe Al Shabaab zichzelf verrijkt met donorgeld en hulpgoederen geleverd door verschillende hulporganisaties (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1). Verschillende bronnen wijzen op de verzwakking van Al Shabaab in de loop van voorgaande jaren door het verlies van terrein, waaronder strategische steden en havens, door interne spanningen en de dood of desertie van vooraanstaande figuren. Tegelijkertijd wijzen meerdere experts op de weerbaarheid en veerkracht, zelfs de heropleving van de islamistische beweging, die zowel in Somalië als buiten de landsgrenzen haar operationele slagkracht behoudt en een strategische koerswijziging heeft uitgetekend. Ten slotte is niet onbelangrijk dat de Somalische regering meerdere keren officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van Al Shabaab die zich overgaven (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1).

2.5.10. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al Shabaab staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat UNHCR in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid- en Centraal-Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “*conflict-affected areas*” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar hij vandaan komt en met het persoonlijk profiel van de verzoekende partij. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient *in casu* de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

2.5.11. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.5.12. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en de update gevoegd bij de nota van verwerende partij kan blijken dat de (complexe) aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooien en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4).

Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punten 4 en 5).

2.5.13. De Raad kan vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappingsen van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clanidentiteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.5.14. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, "*K.A.B. v. Sweden*", no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, "*R.H. v. Sweden*", no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "*gewone burger*" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn). Het "*Upper Tribunal*" stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al Shabaab thans haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

2.5.15. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen de gezondheidszorg en in het onderwijs – in 2018 leggen leerlingen uit meer dan 300 secundaire scholen doorheen de stad hun eindexamens af in 63 examencentra –, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadia, een mini-marathon in 2018, voetballende tieners op lido beach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind 2017 opende een nieuw prestigieus hotel aan het strand en in mei 2018 opende Toyota een vestiging in Mogadishu na 30 jaar afwezigheid. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar.

2.5.16. Ook de Raad van State, Nederland, stelde reeds in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: *“Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slepen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu 'veilig' is. In de wijk Hamar Weyne was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd. Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppingen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen.”*. De Raad stelt vast dat ook deze rechtspraak nog actueel is.

2.5.17. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde artikelen – The Guardian *“Mogadishu truck bomb: 500 casualties in Somalia’s worst terrorist attack”* van 16 oktober 2017; The Guardian *“At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu hotel”* van 29 oktober 2017; *“Somalia: Death toll mounts after Mogadishu palace attack”* – tonen niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De in de artikelen aangehaalde incidenten bevestigen immers het patroon van geweld in Mogadishu dat hierboven wordt beschreven, namelijk enerzijds complexe aanslagen, die in wezen gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen en anderzijds doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Het in het verzoekschrift aangehaalde rapport *“UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia”* van mei 2016 werd zoals hoger gesteld, reeds betrokken bij de beoordeling van de veiligheidssituatie van Mogadishu. Ook het aangehaalde rapport van Human Rights Watch *“World Report – Somalia”* van 2017 werd aangewend als bron bij de opmaak van de COI Focus.

2.5.18. De overige elementen en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.5.19. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK